

РЕШЕНИЕ

№ 21989

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6477** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 2321 от 17.05.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по НАХД № 14167/ 2023 г. е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-018168 от 29.08.2023 г., издадено от началник сектор към СДВР – отдел „Пътна полиция“, с което на Д. Д. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 6 т. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН решението е обжалвано от Д. Д. Д. с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП № 23-4332-018168/ 29.08.2023 г. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Алтернативно моли за отмяна на решението на СРС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата.

Ответникът - началник сектор към СДВР – ОПП, редовно призова, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 25.07.2023 г., около 16:00 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място], Д. Д. управлявал лек автомобил „МАЗДА ЦХ 30“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „МСК Винил“ ЕООД. На кръстовището с [улица]Д. навлязъл на червен сигнал на работеща в автоматичен режим светофарна уредба, като не пропуснал и реализирал ПТП с преминаващия на зелен сигнал лек автомобил “СУБАРУ Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] . За така установеното на Д. Д. е съставен АУАН за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Решението е правилно.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, че Д. е навлязъл на червен сигнал на работеща в автоматичен режим светофарна уредба, като не пропуснал и реализирал ПТП с преминаващ на зелен сигнал лек автомобил, се установяват по безспорен начин. С тези си действия същият е осъществил административно нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Съгласно цитираната разпоредба участниците в движението съобразяват своето

поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Разпоредбите на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвиждат, че „който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление“ и „който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за обикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението“.

В случая Д. е преминал при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването и като не е съобразил поведението си със светлинните сигнали (чл. 6, т. 1 ЗДвП) е причинил пътнотранспортно произшествие. В тази връзка, конкретното значение на червения сигнал на светофара е уредено в Правилника за прилагане на ЗДвП – чл. 31, ал. 7, т. 1, към който към момента на извършване на нарушението и към настоящия момент препраща и чл. 7, т. 1, б. "б" от Наредба № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали. В чл. 31, ал. 7, т. 1 от ППЗДвП, е предвидено, че червена светлина на светофара означава "Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът; когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека. Горната разпоредба детайлизира обективната страна и в частност изпълнителното деяние на административното нарушение, но и така изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка и правна квалификация в достатъчна степен внася яснота относно признаците на нарушението от обективна страна и на нарушената норма, с оглед което Д. е имал възможност да организира защитата си, т. е. не е налице съществено нарушение, което може да обоснове незаконосъобразност на НП на самостоятелно основание.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/ 1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били

ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.
В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.
Водим от горното Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 2321 от 17.05.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав по НАХД № 14167/ 2023 г.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: